Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

A ȘASEA DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

din 17 decembrie 1982

în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind divizarea societăților comerciale pe acțiuni

(82/891/CEE)

(JO L 378, 31.12.1982, p. 47)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2007/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007	L 300	47	17.11.2007

▼B

A ȘASEA DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

din 17 decembrie 1982

în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind divizarea societăților comerciale pe acțiuni

(82/891/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 54 alineatul (3) litera (g),

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Adunării parlamentare ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât coordonarea prevăzută la articolul 54 alineatul (3) litera (g) și în programul general de eliminare a restricțiilor la libertatea de stabilire ([4]) a început cu Directiva 68/151/CEE ([5]);

întrucât coordonarea a continuat, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni, menținerea și modificarea capitalului acestora, cu Directiva 77/91/CEE ([6]), în ceea ce privește conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale, cu Directiva 78/660/CEE ([7]) și, în ceea ce privește fuziunile societăților comerciale pe acțiuni, cu Directiva 78/855/CEE ([8]);

întrucât Directiva 78/855/CEE reglementează doar fuziunile societăților comerciale pe acțiuni și anumite operațiuni asimilate fuziunilor; întrucât, cu toate acestea, propunerea Comisiei viza, de asemenea, operațiunile de divizare; întrucât Parlamentul European și Comitetul Economic și Social s-au pronunțat în favoarea reglementării unor astfel de operațiuni;

întrucât, datorită similitudinilor care există între operațiunile de fuziune și divizare, riscurile ca garanțiile oferite în ceea ce privește fuziunile de Directiva 78/855/CEE să fie eludate pot fi evitate doar dacă adoptă dispoziții pentru o protecție echivalentă în cazul divizărilor;

întrucât protejarea intereselor asociaților și terților impune coordonarea legislațiilor statelor membre privind divizările societăților comerciale pe acțiuni, dacă statele membre permit astfel de operațiuni;

întrucât, în contextul acestei coordonări, este deosebit de important ca acționarii societăților implicate într-o divizare să fie informați în mod corespunzător și cât mai obiectiv posibil și ca drepturile acestora să fie protejate în mod adecvat;

întrucât protecția drepturilor salariaților în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de unități este în prezent reglementată prin Directiva 77/187/CEE ([9]);

întrucât creditorii, inclusiv deținătorii de obligațiuni, precum și titularii altor drepturi asupra societăților implicate într-o divizare trebuie protejați astfel încât divizarea să nu le afecteze negativ interesele;

([1]) JO C 89, 14.7.1970, p. 20.
([2]) JO C 129, 11.12.1972, p. 50 și JO C 95, 28.4.1975, p. 12.
([3]) JO C 88, 6.9.1971, p. 18.
([4]) JO 2, 15.1.1962, p. 36/62.
([5]) JO L 65, 14.3.1968, p. 8.
([6]) JO L 26, 31.1.1977, p. 1.
([7]) JO L 222, 14.8.1978, p. 11.
([8]) JO L 295, 20.10.1978, p. 36.
([9]) JO L 61, 5.3.1977, p. 26.

▼B

întrucât publicitatea prevăzută de Directiva 68/151/CEE trebuie extinsă pentru a include divizările, astfel încât terții să fie informați corespunzător;

întrucât garanțiile oferite asociaților și terților în legătură cu divizările trebuie extinse pentru a include anumite practici juridice care, în punctele esențiale, sunt similare cu divizările, astfel încât obligația de a asigura această protecție să nu poată fi eludată;

întrucât pentru a asigura certitudinea juridică în raporturile dintre societățile implicate într-o divizare, între acestea și terți și între asociați, trebuie limitate cazurile de nulitate prin aceea de a se prevedea posibilitatea de a acoperi neregulile ori de câte ori este posibil și prin restrângerea termenului în care poate fi invocată nulitatea,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Dacă statele membre permit societăților comerciale aflate sub incidența legislațiilor lor și menționate la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 78/855/CEE să efectueze operațiunea de divizare prin absorbție conform definiției de la articolul 2 din prezenta directivă, ele supun operațiunile în cauză dispozițiilor capitolului I din prezenta directivă.

(2) Dacă statele membre permit societăților comerciale menționate la alineatul (1) să efectueze operațiuni de divizare prin constituirea unei noi societăți în înțelesul articolului 21, ele supun operațiunile în cauză dispozițiilor capitolului II din prezenta directivă.

(3) Dacă statele membre permit societăților comerciale menționate la alineatul (1) să efectueze operațiuni prin care o divizare prin absorbție în înțelesul articolului 2 alineatul (1) este combinată cu o divizare prin constituirea uneia sau mai multor noi societăți în înțelesul articolului 21 alineatul (1), ele supun operațiunea în cauză dispozițiilor capitolului I și ale articolului 22.

(4) Se aplică articolul 1 alineatele (2) și (3) din Directiva 78/855/CEE.

CAPITOLUL I

Divizarea prin absorbție

Articolul 2

(1) În înțelesul prezentei directive, „divizare prin absorbție” înseamnă operațiunea prin care, după dizolvarea fără intrare în lichidare, o societate comercială transferă mai multor societăți comerciale toate activele și pasivele sale în schimbul alocării către acționarii societății divizate de acțiuni la societățile care primesc contribuții ca urmare a divizării (denumite în continuare „societăți beneficiare”) și, eventual, a unei plăți în numerar care nu poate depăși 10 % din valoarea nominală a acțiunilor alocate sau, în absența acesteia, din echivalentul lor contabil.

(2) Se aplică articolul 3 alineatul (2) din Directiva 78/855/CEE.

(3) În cazul în care prezenta directivă face trimitere la Directiva 78/855/CEE, expresia „societăți comerciale care fuzionează” înseamnă „societățile comerciale implicate într-o divizare”, expresia „societate absorbită” înseamnă „societatea divizată”, expresia „societatea absorbantă” înseamnă „fiecare dintre societățile beneficiare”, iar expresia „proiect de fuziune” înseamnă „proiect de divizare”.

▼B

Articolul 3

(1) Organismele administrative sau de conducere ale societăților comerciale implicate într-o divizare întocmesc în scris un proiect de divizare.

(2) Proiectul de divizare menționează cel puțin următoarele:

(a) forma juridică, denumirea și sediul social al fiecărei societăți implicate în divizare;

(b) rata de schimb a acțiunilor și, dacă este cazul, valoarea eventualelor plăți în numerar;

(c) condițiile de alocare a acțiunilor la societățile beneficiare;

(d) data de la care deținerea acestor acțiuni dă deținătorilor dreptul de a participa la beneficii și orice condiții speciale care afectează acest drept;

(e) data de la care tranzacțiile societății divizate sunt considerate din punct de vedere contabil ca aparținând uneia sau alteia dintre societățile beneficiare;

(f) drepturile acordate de societățile beneficiare deținătorilor de acțiuni care conferă drepturi speciale și deținătorilor de titluri, altele decât acțiuni, sau măsurile propuse în privința acestora;

(g) orice avantaj special acordat experților menționați la articolul 8 alineatul (1) și membrilor organismelor administrative, de conducere, de supraveghere și control ale societăților implicate în divizare;

(h) descrierea și repartizarea cu precizie a activelor și pasivelor care urmează a fi transferate fiecăreia dintre societățile beneficiare;

(i) repartizarea către acționarii societății divizate de acțiuni la societățile beneficiare și criteriul pe baza căruia se face repartizarea.

(3) (a) Dacă un element de activ nu este alocat în proiectul de divizare și dacă interpretarea proiectului nu permite luarea unei decizii privind repartizarea sa, elementul de activ în cauză sau contravaloarea acestuia se repartizează între toate societățile beneficiare proporțional cu cota din activul net alocat societăților în cauză în conformitate cu proiectul de divizare.

(b) Dacă un element de pasiv nu este alocat în proiectul de divizare și dacă interpretarea proiectului nu permite luarea unei decizii privind repartizarea sa, fiecare dintre societățile beneficiare are o răspundere solidară pentru elementul de pasiv în cauză. Statele membre pot prevedea ca această răspundere solidară să fie limitată la activul net alocat fiecărei societăți.

Articolul 4

Proiectul de divizare trebuie publicat în forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE ([1]) pentru fiecare dintre societățile implicate într-o divizare, cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale care urmează să se pronunțe asupra proiectului.

([1]) JO L 65, 14.3.1968, p. 9.

▼B

Articolul 5

(1) Pentru o divizare este necesară cel puțin aprobarea adunării generale a fiecăreia dintre societățile implicate în divizare. În ceea ce privește majoritatea necesară pentru astfel de decizii, domeniul lor de acoperire și necesitatea unui vot separat, se aplică articolul 7 din Directiva 78/855/CEE.

(2) Dacă acțiunile la societățile beneficiare sunt alocate acționarilor societății divizate altfel decât proporțional cu drepturile pe care le dețin la societatea în cauză, statele membre pot prevedea că acționarii minoritari ai societății divizate își pot exercita dreptul ca acțiunile lor să fie achiziționate. În acest caz, ei au dreptul de a primi contravaloarea acțiunilor deținute. În cazul unui dezacord privind contravaloarea acțiunilor, trebuie să fie posibil ca aceasta să fie stabilită de către instanță.

Articolul 6

Legislația unui stat membru poate să nu impună aprobarea unei divizări de către adunarea generală a unei societăți beneficiare, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) publicitatea prevăzută la articolul 4 trebuie să aibă loc, pentru societatea beneficiară, cu cel puțin o lună înainte de data stabilită pentru adunarea generală a societății divizate care trebuie să se pronunțe asupra proiectului de divizare;

(b) cu cel puțin o lună înainte de data menționată la litera (a), toți acționarii fiecăreia dintre societățile beneficiare trebuie să aibă dreptul de a consulta documentele prevăzute la articolul 9 alineatul (1) la sediul societății comerciale în cauză;

(c) unul sau mai mulți acționari ai oricăreia dintre societățile beneficiare care dețin acțiuni pentru un procent minim din capitalul subscris trebuie să aibă dreptul de a solicita convocarea unei adunări generale a societății beneficiare în cauză pentru a se pronunța asupra aprobării divizării. Procentul minim nu poate fi stabilit la mai mult de 5 %. Cu toate acestea, statele membre pot prevedea excluderea acțiunilor fără drept de vot din acest calcul.

Articolul 7

(1) Organismele administrative sau de conducere ale fiecăreia dintre societățile implicate în divizare întocmesc un raport scris, detaliat, explicând proiectul de divizare și precizând temeiul juridic și economic al propunerii, în special al ratei de schimb a acțiunilor și al criteriului de alocare a acțiunilor.

(2) Raportul descrie, de asemenea, dificultățile speciale de evaluare survenite.

Raportul menționează, de asemenea, întocmirea, pentru societățile beneficiare, a raportului prevăzut la articolul 27 alineatul (2) din Directiva 77/91/CEE [1] privind alte aporturi decât cele în numerar și registrul la care trebuie depus raportul.

(3) Organele administrative sau de conducere ale societății divizate au obligația de a informa adunarea generală a societății divizate, precum și organele administrative sau de conducere ale societăților beneficiare pentru ca acestea să poate informa adunările generale ale societăților respective asupra fiecărei modificări substanțiale a activelor și pasivelor între data întocmirii proiectului de divizare și data adunării generale a

[1] JO L 26, 31.1.1977, p. 1.

▼B

societății divizate care urmează să se pronunțe asupra proiectului de divizare.

Articolul 8

(1) Pentru fiecare din societățile implicate în divizare, unul sau mai mulți experți, acționând independent de acestea, desemnați sau agreați de către o autoritate administrativă sau judiciară, analizează proiectul de divizare și întocmesc un raport scris către acționari. Cu toate acestea, legislația unui stat membru poate să prevadă desemnarea unuia sau mai multor experți independenți pentru toate societățile implicate în divizare, dacă desemnarea se face de către o autoritate judiciară sau administrativă la solicitarea comună a societăților respective. Experții în cauză pot să fie, în funcție de legislația fiecărui stat membru, persoane fizice sau juridice sau societăți.

(2) Se aplică articolul 10 alineatele (2) și (3) din Directiva 78/855/CEE.

(3) Statele membre pot prevedea ca raportul privind verificarea altor aporturi decât cele în natură, prevăzut la articolul 27 alineatul (2) din Directiva 77/91/CEE, și raportul asupra proiectului de divizare, menționat la alineatul (1) din prezentul articol, să fie întocmite de același expert sau aceiași experți.

Articolul 9

(1) Toți acționarii au dreptul de a consulta cel puțin următoarele documente la sediul social cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale care urmează să decidă asupra propunerii de divizare:

(a) proiectul de divizare;

(b) conturile anuale și rapoartele societăților implicate în divizare pentru cele trei exerciții financiare anterioare;

(c) o declarație contabilă întocmită nu mai devreme de prima zi a celei de-a treia luni anterioare datei proiectului de divizare, dacă cele mai recente conturi anuale au fost întocmite pentru un exercițiu financiar încheiat cu mai mult de șase luni înainte de această dată;

(d) rapoartele organismelor administrative sau de conducere ale societăților implicate în divizare, prevăzute la articolul 7 alineatul (1);

▼M1

(e) atunci când este cazul, rapoartele prevăzute la articolul 8.

▼B

(2) Declarația contabilă prevăzută la alineatul (1) litera (c) se întocmește în conformitate cu metodele și structura utilizate pentru ultimul bilanț anual.

Cu toate acestea, legislația unui stat membru poate să prevadă că:

(a) nu este necesar să se efectueze un nou inventar fizic;

(b) evaluările înregistrate în ultimul bilanț sunt modificate doar pentru a reflecta intrările din registrele contabile; cu toate acestea, se ține cont de următoarele:

— amortizări și provizioane interimare;

— modificări semnificative ale valorii reale neînregistrate în registre.

(3) Fiecare acționar are dreptul de a obține, la cerere și gratuit, copii integrale, sau, dacă dorește, parțiale ale documentelor prevăzute la alineatul (1).

▼M1

Articolul 10

(1) În cazul în care toți acționarii și deținătorii de alte titluri care conferă drept de vot ai fiecăreia dintre societățile implicate în divizare au convenit în acest sens, nu este necesară nici examinarea proiectului de divizare și nici un raport de expertiză, astfel cum sunt prevăzute la articolul 8 alineatul (1).

(2) Statele membre pot permite neaplicarea articolului 7 și a articolului 9 alineatul (1) literele (c) și (d) în cazul în care toți acționarii și deținătorii de alte titluri care conferă drept de vot ai fiecăreia dintre societățile implicate în divizare au convenit în acest sens.

▼B

Articolul 11

Protecția salariaților fiecăreia dintre societățile implicate în divizare este reglementată în conformitate cu Directiva 77/187/CEE ([1]).

Articolul 12

(1) Legislațiile statelor membre trebuie să prevadă un sistem adecvat de protecție a intereselor creditorilor societăților implicate în divizare ale căror creanțe sunt anterioare datei publicării proiectului de divizare și nu sunt scadente la data publicării.

(2) În acest scop, legislațiile statelor membre prevăd cel puțin dreptul creditorilor în cauză de a obține garanții adecvate dacă această protecție este impusă de situația financiară a societății divizate și de cea a societății căreia îi va fi transferată obligația în conformitate cu proiectul de divizare și dacă creditorii în cauză nu dispun deja de astfel de garanții.

(3) Dacă un creditor al societății căreia îi este transferată obligația în conformitate cu proiectul de divizare nu a obținut satisfacție, societățile beneficiare sunt solidar răspunzătoare pentru obligația în cauză. Statele membre pot limita această răspundere la activul net alocat fiecăreia dintre societățile în cauză, cu excepția celei căreia i-a fost transferată obligația. Cu toate acestea, statele membre pot să nu aplice prezentul alineat dacă operațiunea de divizare este supusă monitorizării unei autorități judecătorești în conformitate cu articolul 23 și o majoritate din numărul creditorilor reprezentând trei pătrimi din valoarea creanțelor sau o majoritate din orice clasă de creditori ai societății divizate sunt de acord să renunțe la răspunderea solidară la o adunare convocată în temeiul articolului 23 alineatul (1) litera (c).

(4) Se aplică articolul 13 alineatul (3) din Directiva 78/855/CEE.

(5) Fără a aduce atingere normelor privind exercitarea colectivă a drepturilor lor, alineatele (1)-(4) se aplică deținătorilor de obligațiuni la societățile implicate în divizare, cu excepția cazului în care divizarea a fost aprobată de o adunare a deținătorilor de obligațiuni, dacă legislația internă prevede o astfel de adunare, sau individual de către deținătorii de obligațiuni.

(6) Statele membre pot să prevadă că societățile beneficiare poartă răspunderea solidară și indivizibilă pentru obligațiile societății divizate. În acest caz, statele membre pot să nu aplice alineatele anterioare.

(7) Dacă un stat membru combină sistemul de protecție a creditorilor prevăzut la alineatele (1)-(5) cu răspunderea solidară a societăților beneficiare prevăzută la alineatul (6), statul membru poate limita această răspundere solidară la activul net alocat fiecăreia dintre societățile în cauză.

([1]) JO L 61, 5.3.1977, p. 26.

▼B

Articolul 13

Deținătorilor de titluri, altele decât acțiuni, care conferă drepturi speciale trebuie să li se acorde, în cadrul societăților beneficiare împotriva cărora pot fi invocate titlurile în cauză, în conformitate cu proiectul de divizare, de drepturi cel puțin echivalente cu drepturile de care beneficiau în societatea divizată, cu excepția cazului în care modificarea drepturilor în cauză este aprobată de o adunare a deținătorilor de astfel de titluri, dacă legislația internă prevede o astfel de adunare, sau individual de către deținătorii de astfel de titluri sau a cazului în care deținătorii au dreptul de a obține răscumpărarea titlurilor lor.

Articolul 14

Dacă legislația unui stat membru nu prevede controlul preventiv judecătoresc sau administrativ al legalității divizărilor sau dacă acest control nu se referă la toate actele juridice necesare pentru divizare, se aplică articolul 16 din Directiva 78/855/CEE.

Articolul 15

Legislațiile statelor membre determină data de la care divizarea produce efecte.

Articolul 16

(1) O divizare trebuie făcută publică în modul prevăzut de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE, pentru fiecare dintre societățile implicate în divizare.

(2) Oricare dintre societățile beneficiare poate îndeplini formalitățile de publicitate pentru societatea divizată.

Articolul 17

(1) O divizare are următoarele efecte *ipso jure*și simultan:

(a) transferul, atât între societatea divizată și societățile beneficiare, cât și în ceea ce privește terții, a tuturor activelor și pasivelor societății divizate către societățile beneficiare; la efectuarea acestui transfer, activele și pasivele sunt divizate conform alocării prevăzute în proiectul de divizare sau la articolul 3 alineatul (3);

(b) acționarii societății divizate devin acționari ai uneia sau mai multora dintre societățile beneficiare în conformitate cu alocarea prevăzută în proiectul de divizare;

(c) societatea divizată încetează să mai existe.

(2) Nici o acțiune la una dintre societățile beneficiare nu este schimbată pentru acțiuni la societatea divizată deținute:

(a) de către societatea beneficiară în cauză, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății sau

(b) de către societatea divizată în sine, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății.

(3) Dispozițiile menționate anterior nu aduc atingere legislațiilor statelor membre care impun îndeplinirea unor formalități speciale pentru ca transferul anumitor active, drepturi și obligații ale societății absorbite să fie opozabil terților. Societatea sau societățile beneficiare cărora le sunt transferate astfel de active, drepturi și obligații în conformitate cu proiectul de divizare sau cu articolul 3 alineatul (3) pot îndeplini aceste formalități ele însele; cu toate acestea, legislațiile

▼B

statelor membre pot permite unei societăți divizate să continue îndeplinirea acestor formalități pentru o perioadă limitată care, cu excepția unor cazuri excepționale, nu poate fi stabilită la mai mult de șase luni de la data la care divizarea produce efecte.

Articolul 18

Legislațiile statelor membre prevăd cel puțin dispoziții care reglementează răspunderea civilă față de acționarii unei societăți divizate a membrilor organelor administrative sau de conducere ale societății în cauză pentru greșeli comise de membrii organelor respective în pregătirea și realizarea divizării și răspunderea civilă a experților răspunzători de întocmirea în contul societății în cauză a raportului prevăzut la articolul 8 pentru greșeli comise de experții respectivi în îndeplinirea misiunii lor.

Articolul 19

(1) Legislațiile statelor membre pot adopta dispoziții privind nulitatea divizărilor doar în conformitate cu următoarele condiții:

(a) nulitatea trebuie pronunțată prin hotărâre judecătorească;

(b) divizările care produc efecte în temeiul articolului 15 pot fi declarate nule doar dacă legalitatea lor nu a fost supusă controlului preventiv judecătoresc sau administrativ, dacă nu au fost întocmite sau certificate în forma juridică adecvată sau dacă se arată că decizia adunării generale este nulă sau poate fi anulată în conformitate cu dreptul intern;

(c) procedurile de anulare nu pot fi inițiate după expirarea unui termen de șase luni de la data la care divizarea este opozabilă persoanei care invocă nulitatea sau dacă situația a fost rectificată;

(d) dacă un defect care poate conduce la anularea unei divizări poate fi remediat, instanța competentă acordă societăților implicate un termen pentru rectificarea situației;

(e) hotărârea de anulare a unei divizări se publică în modul prevăzut de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 68/151/CEE;

(f) dacă legislația unui stat membru permite contestarea unei astfel de hotărâri de către terți, contestația poate fi făcută doar în termen de șase luni de la publicarea hotărârii în modul prevăzut de Directiva 68/151/CEE;

(g) hotărârea de anulare a unei divizări nu afectează prin ea însăși valabilitatea obligațiilor în sarcina sau în beneficiul societăților beneficiare angajate înainte de publicarea hotărârii și după data prevăzută la articolul 15;

(h) fiecare dintre societățile beneficiare este răspunzătoare pentru obligațiile născute după data de la care divizarea produce efecte și înainte de data publicării hotărârii de anulare a divizării. Societatea divizată este, de asemenea, răspunzătoare pentru aceste obligații; statele membre pot prevedea limitarea acestei răspunderi la cota din activul net transferată către societatea beneficiară în sarcina căreia cad obligațiile în cauză.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), legislația unui stat membru poate să prevadă, de asemenea, pronunțarea nulității unei divizări de către o autoritate administrativă, dacă o astfel de decizie poate fi contestată în instanță. Literele (b), (d), (e), (f), (g) și (h) se aplică prin analogie autorității administrative. Această procedură de anulare nu poate fi inițiată după expirarea unui termen de șase luni de la data prevăzută la articolul 15.

▼B

(3) Dispozițiile menționate anterior nu aduc atingere legislațiilor statelor membre privind nulitatea unei divizări pronunțată ca urmare a unui alt tip de control decât cel preventiv judecătoresc sau administrativ al legalității.

Articolul 20

Dacă societățile beneficiare dețin împreună toate acțiunile societății divizate și toate celelalte titluri care conferă drept de vot la adunarea generală a societății divizate, statele membre, fără a aduce atingere articolului 6, pot să nu impună aprobarea divizării de către adunarea generală a societății divizate, dacă sunt îndeplinite cel puțin următoarele condiții:

(a) fiecare dintre societățile implicate în operațiune trebuie să îndeplinească formalitățile de publicitate prevăzute la articolul 4 cu cel puțin o lună înainte de data la care operațiunea produce efecte;

(b) cu cel puțin o lună înainte de data la care operațiunea produce efecte, toți acționarii societăților implicate în operațiune trebuie să aibă dreptul de consulta documentele menționate la articolul 9 alineatul (1) la sediul societății lor. Se aplică, de asemenea, articolul 9 alineatele (2) și (3);

(c) unul sau mai mulți acționari ai societății divizate care dețin un procent minim din capitalul subscris trebuie să aibă dreptul de a solicita convocarea unei adunări generale a societății divizate pentru a decide asupra aprobării divizării. Procentul minim nu poate fi stabilit la mai mult de 5 %. Cu toate acestea, statele membre pot prevedea excluderea acțiunilor fără drept de vot din acest calcul;

(d) dacă nu este convocată o adunare generală a societății divizate, care urmează să se pronunțe asupra aprobării divizării, informațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (3) privesc orice modificare semnificativă a activelor și pasivelor după data întocmirii proiectului de divizare.

CAPITOLUL II

Divizarea prin constituirea de noi societăți comerciale

Articolul 21

(1) În înțelesul prezentei directive, „divizare prin formarea de noi societăți comerciale” înseamnă operațiunea prin care, după ce este dizolvată fără a intra în lichidare, o societate comercială transferă către mai multe societăți nou constituite toate activele și pasivele sale în schimbul alocării către acționarii societății divizate de acțiuni la societățile beneficiare și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală a acțiunilor alocate sau, în absența acesteia, din echivalentul lor contabil.

(2) Se aplică articolul 4 alineatul (2) din Directiva 78/855/CEE.

Articolul 22

(1) Articolele 3, 4, 5 și 7, articolul 8 alineatele (1) și (2) și articolele 9–19 din prezenta directivă se aplică, fără a aduce atingere articolelor 11 și 12 din Directiva 68/151/CEE, în cazul divizării prin constituirea de noi societăți. În acest scop, „societăți implicate într-o divizare” înseamnă societatea divizată, iar expresia „societate beneficiară de aporturile care rezultă din divizare” înseamnă fiecare dintre noile societăți comerciale.

▼B

(2) În plus față de informațiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2), proiectul de divizare menționează forma, denumirea și sediul social al fiecăreia dintre noile societăți comerciale.

(3) Proiectul de divizare și, dacă sunt conținute într-un document separat, actul constitutiv sau proiectul de act constitutiv și statutul sau proiectul de statut al fiecăreia dintre noile societăți trebuie să fie aprobate de adunarea generală a societății divizate.

(4) Statele membre pot să prevadă că raportul privind verificarea altor aporturi decât cele în numerar, menționat la articolul 10 din Directiva 77/91/CEE, și raportul asupra proiectului de divizare, menționat la articolul 8 alineatul (1) din prezenta directivă, să fie întocmite de același expert sau aceiași experți.

(5) Statele membre pot să prevadă neaplicarea nici a articolului 8, nici a articolului 9, în ceea ce privește raportul expertului, dacă acțiunile fiecăreia dintre noile societăți sunt alocate acționarilor societății divizate proporțional cu drepturile acestora la capitalul societății divizate.

CAPITOLUL III

Divizarea sub controlul unei autorități judecătorești

Articolul 23

(1) Statele membre pot aplica alineatul (2), dacă operațiunile de divizare sunt supuse controlului unei autorități judecătorești competente:

(a) de a convoca o adunare generală a acționarilor societății divizate pentru a se pronunța asupra divizării;

(b) de a se asigura că acționarii fiecăreia dintre societățile implicate în divizare au primit sau pot obține cel puțin documentele menționate la articolul 9 într-un termen care să permită examinarea lor în timp util, înainte de data adunării generale a societății lor, care urmează să se pronunțe asupra divizării. Dacă un stat membru utilizează opțiunea prevăzută la articolul 6, termenul trebuie să fie suficient pentru a permite acționarilor societăților beneficiare să își exercite drepturile conferite lor de articolul în cauză;

(c) de a convoca o adunare a creditorilor fiecăreia dintre societățile implicate în divizare pentru a se pronunța asupra divizării;

(d) de a se asigura că creditorii fiecăreia dintre societățile implicate în divizare au primit sau pot obține cel puțin proiectul de divizare într-un termen care să le permită examinarea în timp util înainte de data prevăzută la litera (b);

(e) de a aproba proiectul de divizare.

(2) În cazul în care constată că sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) literele (b) și (d) și că nu s-ar cauza nici un prejudiciu acționarilor și creditorilor, autoritatea judecătorească poate scuti societățile implicate în divizare de aplicarea:

(a) articolul 4, cu condiția ca sistemul adecvat de protecție a intereselor creditorilor menționat la articolul 12 alineatul (1) să includă toate creanțele, indiferent de data acestora;

(b) condițiilor menționate la articolul 6 literele (a) și (b), dacă un stat membru utilizează opțiunea prevăzută la articolul 6;

(c) articolul 9, în ceea ce privește termenul și metoda prevăzută pentru consultarea documentelor menționate în articolul în cauză.

▼B

CAPITOLUL IV

Alte operațiuni asimilate divizărilor

Articolul 24

Dacă, în cazul uneia dintre operațiunile menționate la articolul 1, legislația unui stat membru permite o plată în numerar de peste 10 %, se aplică capitolele I, II și III.

Articolul 25

Dacă legislația unui stat membru permite una dintre operațiunile menționate la articolul 1, fără ca societatea divizată să înceteze să existe, se aplică capitolele I, II și III, cu excepția articolului 17 alineatul (1) litera (c).

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Articolul 26

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la 1 ianuarie 1986, cu condiția ca la data în cauză să permită operațiunile cărora li se aplică prezenta directivă. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Dacă, după data menționată la alineatul (1), un stat membru permite operațiuni de divizare, acesta pune în aplicare dispozițiile prevăzute la alineatul în cauză la data la care permite astfel de operațiuni. Statul membru în cauză informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(3) Cu toate acestea, se poate prevedea un termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a dispozițiilor menționate la alineatul (1) pentru aplicarea dispozițiilor în cauză pentru „unregistered companies” din Regatul Unit și Irlanda.

(4) Statele membre pot să nu aplice articolele 12 și 13 în ceea ce privește deținătorii de titluri convertibile și alte titluri convertibile în acțiuni dacă, la intrarea în vigoare a dispozițiilor menționate la alineatele (1) și (2), poziția acestor deținători în cazul unei divizări a fost determinată anterior de condițiile de emisiune.

(5) Statele membre pot să nu aplice prezenta directivă în cazul divizărilor și operațiunilor asimilate divizărilor pentru pregătirea cărora, în momentul intrării în vigoare a dispozițiilor prevăzute la alineatele (1) și (2), a fost deja realizat un act sau o formalitate impuse prin legislația internă.

Articolul 27

Prezenta directivă se adresează statelor membre.